

I

(Meddelelser)

RÅDET

RÅDETS UDTALELSE

af 8. februar 1999

om Italiens stabilitetsprogram, 1999-2001

(1999/C 68/01)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 1 og 2,

under henvisning til henstilling fra Kommissionen,

efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg —

AFGIVET FØLGENDE UDTALELSE:

Den 8. februar 1999 undersøgte Rådet Italiens stabilitetsprogram, som dækker perioden 1999-2001. Rådet konstaterer, at det italienske stabilitetsprogram er i overensstemmelse med kravene i stabilitets- og vækstpacten. Rådet noterer, at det program, der lå til grund for finansloven for 1999, som der er opnået enighed om i den italienske regering, og som er godkendt af det italienske parlament, bygger på makroøkonomiske prognoser, der blev foretaget for mere end fem måneder siden. De italienske myndigheder vil i lyset af den seneste udvikling revidere disse prognoser i forbindelse med udarbejdelsen af den nye treårs budgetplan (2000-2002), der skal fremlægges i maj. Det mest sandsynlige resultat af revisionen vil være en langsommere økonomisk vækst end oprindelig forventet, i det mindste for 1999, og lavere renter.

Rådet konstaterer med tilfredshed, at den italienske regering på trods af disse revisioner har til hensigt at styrke de fremskridt, der er opnået med hensyn til de offentlige finanser i de seneste år. Opdelingen af underskuddet på indtægter og udgifter kan blive berørt, men

den italienske regering vil stadig arbejde på at nå det overordnede mål, navnlig en reduktion af det offentlige underskud med omkring et halvt procentpoint af BNP om året til 1 % af BNP i 2001. Det er målet, at reduktionen af den offentlige gældskvote skal fortsætte jævnt og nå et niveau på 107 % af BNP i 2001. Disse mål er i overensstemmelse med Rådets henstilling af 6. juli 1998 om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker⁽²⁾. Rådet bemærker imidlertid, at stabilitetsprogrammet er baseret på samme makroøkonomiske rammer som den økonomiske og finansielle plan for 1999-2001 (DPEF), der blev fremlagt i maj 1998. Disse rammer synes nu helt klart at være for optimistiske for så vidt angår væksten i de første år af programmet.

Rådet mener, at den strategi for budgetkonsolidering, der præsenteres i programmet, og som er baseret på en stabilisering af det primære overskud på et højt niveau (5,5 % af BNP) og på en reduktion af de løbende udgifter som en procentdel af BNP, parallelt med en vis lempelse af skattebyrden og en udvidelse af udgifterne til investeringer, er et skridt i den rigtige retning, navnlig i betragtning af behovet for at fremme vækst og beskæftigelse i Italien. Strategien er i overensstemmelse med meddelelsen fra den italienske regering fra april 1998, hvori den bebudede, at den ville reducere det offentlige underskud til 1 % af BNP i 2001, holde det primære overskud over 5,5 % af BNP indtil 2001 og reducere gælden til under 100 % af BNP i 2003. Rådet opfordrer den italienske regering til at følge denne strategi med beslutsomhed.

Foranstaltningerne i finansloven for 1999 ser stort set ud til at være i overensstemmelse med den samlede budgetstrategi. Rådet konstaterer imidlertid, at der er fare for, at målet for underskuddet på 2 % af BNP i 1999 ikke vil blive nået, nemlig på grund af væksten, der vil blive lavere end forventet, hvilket også havde en negativ indvirkning på 1998-underskuddet. I dette tilfælde

(¹) EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

(²) EFT L 200 af 16.7.1998, s. 34.

vil 1999-resultatet få en negativ indvirkning på de følgende to år. Hvis målet om 1 % af BNP i 2001 skal nås, kunne det kræve yderligere korrigerende foranstaltninger i større omfang end angivet i programmet. Rådet ser gerne, at de italienske myndigheder forpligter sig til at træffe sådanne yderligere foranstaltninger, hvis det bliver nødvendigt.

Rådet minder om, at foruden at fastholde et højt primært overskud bør Italien udnytte enhver lejlighed til at sikre en hurtigere nedgang i gældskvoten. Rådet mener derfor, at eventuelle yderligere budgetbesparelser som følge af lavere rentebetalinger end forventet i programmet bør udnyttes til at bekræfte og eventuelt stramme de bebudede budgetmål, selv i et scenario med svagere økonomisk vækst. Da udviklingen i gælden er særdeles følsom over for udviklingen i væksten, bør den negative virkning af en svagere vækst imidlertid begrænses så meget som muligt, nemlig gennem et højere bidrag fra privatiseringsindtægterne. Rådet opfordrer derfor den italienske regering til at fremskynde sine privatiseringsplaner.

Rådet noterer sig, at den italienske regering har sat sig som mål at stabilisere pensionsudgifterne som en procentdel af BNP i de år, der er omfattet af programmet. Tilsagnet om at træffe korrigerende foranstaltninger, hvis der konstateres uventede afvigelser fra prognoserne, er særdeles velkomment, idet den nuværende udvikling i pensionsudgifterne giver anledning til en vis bekymring. Rådet understreger endvidere, at den forventede stigning i forholdet mellem pensionsudgifter og BNP efter 2003 vil svække det offentliges finansielle stilling på mellemlang sigt. Rådet opfordrer derfor de italienske myndigheder til at foretage en nyvurdering af reformen af pensionssystemet.

Rådet noterer, at det planlagte mellemfristede mål for underskuddet på 1 % af BNP i 2001 ville sætte Italien i stand til i en normal konjunkturedgang at lade de automatiske stabilisatorer virke uden større risiko for at overskride referenceværdien på 3 % af BNP. I den forstand er det foreneligt med kravene i stabilitets- og vækstpacten. Et lavere underskud ville dog være at foretrække, navnlig for at fremskynde en nedbringelse af gældskvoten. Rådet konstaterer også, at Italien har til hensigt at opfylde disse krav fuldt ud senest i år 2002.

RÅDETS UDTALELSE

af 8. februar 1999

om Portugals stabilitetsprogram, 1999-2002

(1999/C 68/02)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

AFGIVET FØLGENDE UDTALELSE:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 1 og 2,

under henvisning til henstilling fra Kommissionen,

efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg —

Den 8. februar 1999 undersøgte Rådet Portugals stabilitetsprogram, som dækker perioden 1999-2002. I programmet forventes der et fald i det offentlige budgetunderskud til 0,8 % af BNP senest i 2002, mens bruttogældskvoten forventes at falde til 53,2 % af BNP. Rådet konstaterer med tilfredshed, at programmet er baseret på den budgetkonsolidering, der er opnået under optakten til ØMU og sætter pris på, at der regelmæssigt er opnået bedre budgetresultater end planlagt. I betragtning af den høje vækst og det stærke fald i rentebetalingerne konstaterer Rådet imidlertid, at det i 1998 kun lykkedes at opna en mindre reduktion i budgetunderskuddet.

I det centrale underliggende markøkonomiske scenario antages det, at væksten i produktionen falder fra sit nuværende høje niveau til en vækst tæt på tendensen isidste del af prognoseperioden. Rådet mener, at dette

⁽¹⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.